

Stříbrné akrobatické "C"

Když jsem přemýšlel, jak nové odznaky uvést, napadlo mne jako první prosté oznámení typu „... nové odznaky jsou tady a kdo je chce, tak musí splnit to a to...“ Začal jsem však vzpomínat, jaké to bylo, když jsem v osmdesátých letech získal své stříbrné plachtařské céčko a co to pro mne tenkrát znamenalo. Rozhodl jsem se, že pro začátek by nebylo špatné ho najít. Ale marná snaha. Po několika stěhováních jsem byl bez šance, ale vím určitě, že někde v těch krabicích na půdě nebo ve sklepě je.

Nakonec mně to tolik nevadilo, že ho nemám v ruce, stačil mi ten pocit, že ho mám někde doma. Potom mne napadlo, že by nebylo špatné vědět jeho číslo a za chvíli jsem se propracoval na webu AeČR na databázi plachtařských C, ale ouha, nebylo to tak snadné, protože odznaky tam jsou seřazeny podle čísel, nikoli podle jmen, a tak jsem pročítal jednotlivé seznamy a hledal to svoje. Jak jsem hledal, vyskakovala mi před očima jména spousty kamarádů a známých, kteří ve stejné době jako já úspěšně zdolali nástrahy pětihodinovky a doplachtili svých prvních 50 kilometrů. Řadu z těchto jmen jsem už dávno zapomněl a ten seznam mě vrátil v čase. V té chvíli jsem pochopil, proč vlastně máme tyto odznaky (medaile, diplomy apod.) tak rádi. Zafixovat nějaký okamžik, zanechat stopu, stopu v písku, podle které vás najdou vaši kamarádi a známí.

Foto: J. Jeník

A proč zrovna letecká akrobacie na větroních

Letecká akrobacie na větroních je relativně mladá sportovní disciplína. Praktické použití, což znamená u akrobatického kluzáku schopnost zalétat z ještě sledovatelné výšky 1200 m minimálně 12 figur byla umožněna až kompozitovou konstrukcí – větroně se štíhlými pevnými a tuhými křídly s malým koeficientem celkového odporu.

A proč vlastně „nutit“ větroň i svoji hlavu do namáhavých akrobatických obrátů? Asi nikdo nepochybuje o užitečnosti ukázky vybírání vývrtky v základním výcviku. A i pro zapřísáhlé přeletáře může být poučné umět ovládat větroň i v režimech mimo běžnou část poláry. Navíc v běžné letecké populaci se vždy objeví jedinci, kteří po úvodním akrobatickém kurzu chtějí jít dál, chtějí posunout limity svých možností. O tom, že silně nedokrvený mozek akrobatického pilota ne-

pracuje zcela standardně, není třeba hovořit. Balancování na hranici vědomí a nevědomí prostě někomu přijde vzrušující.

Novinky roku 2009 v akrobacii větroňů

Celá letecká akrobacie je řízena CIVA - akrobatickou komisí FAI větroňů. V roce 2009 byly schváleny dvě významné změny. První je rozdělení akrobacie větroňů podobně jako před časem motorových letadel na kategorii Unlimited a Advanced. Již v roce 2010 bude pořádáno 1. mistrovství světa Advanced větroňů. Druhou změnou je zavedení odznaků FAI Glider Aerobatic a to na základě českého návrhu. Cílem obou změn je větší popularizace tohoto krásného sportu a rozšíření základny účastníků vrcholných soutěží.

Pravidla pro získání odznaku FAI Glider Aerobatic (zkrácená verze platná pro AeČR)

1. Výkonnostní odznaky FAI jsou udělovány za jednorázové dosažení mezinárodního standardu a nevyžadují obnovování. Evidenci všech FAI odznaků provádějí národní aerokluby (u nás AeČR).
2. Pilot musí být ve větroně sám.
3. Jeden let může být započítán i jako současné dosažení více výkonnostních stupňů, pro které byly splněny podmínky. Splněním podmínky pro jednotlivé stupně se rozumí

Zlatý odznak	Požadavky	Úroveň výkonnosti	Sestava
s 1 diamantem	Mistrovství světa (WGAC) nebo mistrovství Evropy (EGAC) v letecké akrobacii kluzáků	mezi prvními 50% pilotů a současně hodnocení v úrovni min. 65%	jednotlivci celkově
se 2 diamanty	Mistrovství světa (WGAC) nebo mistrovství Evropy (EGAC) v letecké akrobacii kluzáků	mezi prvními 25% pilotů a současně hodnocení v úrovni min. 70%	jednotlivci celkově
se 3 diamanty	Mistrovství světa (WGAC) nebo mistrovství Evropy (EGAC) v letecké akrobacii kluzáků	mezi prvními šesti piloty a současně hodnocení v úrovni min. 75%	jednotlivci celkově